

Naar kasteel Amerongen.

De cultuurcommissie had kasteel Amerongen op haar lijstje gezet en met 16 mensen hebben we het kasteel bezocht.

Na een reis met trein en bus kwamen we aan bij het kasteel en de prachtige tuin waar we op het terras genoten van het mooie weer en natuurlijk thee of koffie.

Al gauw kwam de gids ons halen voor de rondleiding in het kasteel, dat vanaf het terras niet te zien was, dus we waren best nieuwsgierig.

We gingen natuurlijk de ingang van de bedienden in, stel je voor! Wij zijn niet van adel, die mensen gaan over de bovenste brug de hoofdingang in!

Twee gidsen kregen we vanwege het aantal mensen, dat is wel zo prettig. En eerst bekeken we een film over de geschiedenis van het kasteel om een beetje een indruk te krijgen over hoe belangrijk het toen was.

Officieel begint de geschiedenis van Kasteel Amerongen in 1286, in dat jaar verklaarde Floris V van Holland dat Henric en Diederic Borre van Amerongen zijn mannen van leen zijn geworden van de "Huysse dat si doen timmeren".

Ons verhaal gaat over het rampjaar 1572, zo vertelt de gids, nou daar wisten we door onze geschiedenislessen veel van. Tot onze verbijstering moest ze aan groepen jongeren altijd uitleggen wat dat jaar betekende, die wisten er echt niets van.

Enfin, in dat jaar werd het Kasteel bewoond door Goert van Reede met zijn vrouw Geertruid van Nijenrode, hun zoon Frederik van Reede (waar ons verhaal grotendeels over gaat) trouwt met Margaretha Turnor. Omdat Frederik veel van huis was voor diplomatieke zaken hebben de twee echtgenoten elkaar heel veel brieven geschreven, deze zijn gelukkig gevonden en zo konden we een beeld krijgen van het leven uit die tijd.

In het rampjaar kwamen de fransen te dichtbij het kasteel Amerongen en moest Margaretha vluchten naar Amsterdam, haar echtgenoot was in het buitenland.

Het verhaal gaat dat een boer uit de omgeving aan haar koets klopte en radeloos vroeg wat hij nu moest doen en dat Margaretha de sleutel gaf van haar huis in Den Haag en zou hebben gezegd dat hij daar naar toe mocht gaan. Hieruit blijkt dat ze heel sociaal was.

Het kasteel is door de fransen gevuld met stro en tot de grond toe afgebrand.

Dit alles terwijl van alle kanten de republiek der 7 provinciën werd aangevallen.

Het volk was radeloos, de regering radeloos en het land reddeloos!

De verschrikkelijke moord op de gebroeders de Wit vond plaats en het volk riep om de Oranjes, Maar de in Den Haag wonende prins was te jong.

Gelukkig hadden we de waterlinie, natuurlijk tegen de zin van de boeren die hun oogst verloren zagen gaan.

Gelukkig is op slot na een aantal jaren toch de vrede getekend en kon Margaretha terug naar haar Amerongen en onder haar leiding is het kasteel weer opgebouwd.

Nu zien we dat het een Hollands-classicistische stijl heeft gekregen.

We lopen door verschillende kamers van het kasteel en kijken naar portretten van de kasteelvrouwen en heren uit die tijd.

In één kamer staan meubels, zo verteld de gids die eigenlijk niet ten toon gesteld hadden moeten worden, ze waren in erbarmelijke staat. We hebben de keuken van die tijd nog gezien, heel interessant. En zo vertelt de gids het was 's winters niet uit te

houden van de kou. De open haarden kregen de grote ruimten niet warm. Nu staan er heel bijzondere kachels in, maar die krijgen het ook niet behaaglijk. En zo komt er een eind aan dit bijzondere verhaal waaruit blijkt dat de kasteel vrouwen van toen alles moesten kunnen. Het beheer van de landerijen, de boekhouding, het personeel, alles viel onder haar leiding! Dat geeft toch een andere kijk op die vrouwen. Heel wat wijzer gingen we verder onze eigen weg.

Martina Rappange